tis. Kõik need käigud siin lossis on meie uuristatud ja puuritud.“

„Kas see loss on siis sinu valmistatud?“ imestles Peedu.

„Ei, mina üksi poleks jõudnud siin midagi ära teha. Meid oli siin arvutu hulk tööl. Nüüd, kus loss valmis, lendlesid teised uutesse puudesse endile kodu ehitama. Ma olen siin ainult mõne üksiku mardikaga, et hoida korras käikusid meie kuningannale,“ ütles ta lühikesi katsesarvi liigutades ja tööst pisut puhates.

„Ütle veel, kuidas tekkis siia metsa see loss?“ palus Peedu.

„See on ju väga lihtne,“ arvas töömardikas. „Siin kasvas suur puu. Inimesed tulid ja viisid pealmise suurema osa puust ära, mille torm oli maha murdnud. Järele jäi ainult puujalg, milles meie juba tookord tööl olime.“

Nukud tänasid mardikat seletuse eest, kes nüüd jälle virgalt tööle asus. Ühest madalamast augukesest ronisid nukud lossist välja pehmesse samblasse. Vaadeldes lossi väljast, leidsid nad, et katust ehtisid lugematute tornikeste tipud, mis olid tekkinud puu

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 61